

Bucuria Care Vine de la Hristos, Nu Din Propriile Performante

illbehonest.com/romana

de Paul Washer

Tată, voi vorbi astazi despre lucruri cu care eu insumi am probleme cand vine vorba sa le aplic in viața de zi cu zi. Doamne, nu ingadui să traiesc in ipocrizie si sa fac oamenii sa creada că sunt ceva ce nu sunt. Căci eu știu că nu există un astfel de lucru, nu există nici un astfel de om mare al lui Dumnezeu ci numai oameni slabi, jalnici, putin credinciosi, in mana unui Dumnezeu mare și milostiv. O, Doamne, fie ca prin puterea Ta, prin Duhul Tău cel Sfânt, viața mea sa fie schimbata, prin acest mesaj și să mă faci sa seaman mai mult cu Hristos prin intermediul acestui mesaj. Ajută-ne Doamne, în numele lui Isus, Amin.

Fie ca Dumnezeu sa ne-ajute ca bucuria noastra cea mai mare sa fie in Hristos, și nu in performanțele noastre. Sunt atât de satul sa ma tot straduiesc a face ceva. M-am saturat ca viața mea de creștin sa fie redusa până la ceea ce fac si la felul cum o fac. Isus Hristos vine la mine si-mi spune ca jugul Lui este bun și sarcina Lui este ușoară, și El îmi spune aceasta, "Nu este vorba de ceea ce poti tu sa faci, pentru că eu pot ridica pietre care sa faca ceea ce faci tu, mult mai bine decat tine. Ci este vorba despre pecetea pe care am pus-o asupra ta, in urma careia, vei incepe sa te asemeni tot mai mult cu Mine " Asta este ceea ce El doreste.

Și am să vă demonstrez astăzi că toate problemele, dacă nu toate, atunci cele mai multe probleme în viața dumneavoastră provin din ceea ce nu esti si ar trebui sa fii, de la caracterul tău. Conflictele noastre în căsătorie provin din izbucnirile firii pamantesti. Provin de la faptul ca nu IL reflectăm pe Isus Hristos. Problemele între frați, problemele în viață, problemele cu propria noastra constiinta, totul vine din faptul ca nu putem accentul acolo unde ar trebui sa-l punem, si anume, "sa ne asemanam tot mai mult cu Isus". Toata lumea vrea facă ceva, atunci când ar trebui să-si doreasca să fie ceva.

Acum, asculta la mine, acest lucru ar putea sa va elibereze pe unii dintre voi. Ti s-a intamplat vreodata sa te trezesti dimineța și sa petreci timp cu Dumnezeu și sa simți prezența LUI, și sa studiezi Cuvântul și sa ai impresia ca Dumnezeu pare să vorbească cu tine si apoi sa iesi afara și sa vestesti evanghelia la toată lumea și sa traiesti in supunere fata de Dumnezeu in acea zi, și, cu alte cuvinte, se poate spune ca ai facut toate lucrurile cum trebuie

in acea zi. Adica, ai fost asa cum trebuie, ti-ai iubit sotia, nu ti-ai lovit pisica, ai umblat cu Dumnezeu și ești atât de plin de bucurie la sfârșitul zilei, Apoi, a doua zi, te trezești tarziu, ai dormit prea mult te gândești ca nu ar fi trebuit să urmărești acel program TV acea seara trecută, ar fi trebuit să citești Cuvântul, nu ai vestit evanghelia atunci când ai avut o oportunitate, și, exista toate motivele să fii plin de amaraciune, întristare. Știi cum se numește asta? IDOLATRIE. Ai devenit sursa propriei tale bucurii. Bucuria ta vine de la tine și munca ta continuă. Bucuria mea vine din lucrarea completă și terminată a lui Isus Hristos. Bineînțeles că vreau să fiu ascultător, vreau să vestesc evanghelia, vreau să-mi iubesc soția mea și este de așteptat ca Duhul Sfânt să mă condamne când nu fac aceste lucruri, dar problema este: să fii sărac în duh este un lucru minunat pentru că atunci când îți dai seama, este ceva de genul: odinioară le spuneam tinerilor predicatori, "aveți nevoie de puterea lui Dumnezeu pentru a putea predica" iar acum le spun "aveți nevoie de puterea lui Dumnezeu pentru a vă putea lega șireturile la pantofi" Ai nevoie de puterea lui Dumnezeu pentru a putea respira.

Câteodata, nu foarte des, când sunt invitat la conferințe despre creșterea bisericii, iar cei de acolo încep să vorbească despre acele lucruri mari pe care au de gând să le facă, atunci eu mă ridic și zic, "Dati-mi voie să vă pun o întrebare: De unde vine fiecare respirație?" "De la Dumnezeu" răspund ei. "De unde vine fiecare bataie a inimii?" "Tot de la Dumnezeu" spun ei. Oh, nu vă dați seama cât sunteți de ridicoli, voi, pastori predicator, evangheliști și misionari cu toate aceste planuri mari ale voastre? Acum, lasă-mă să vă spun ceva. Nu sunteți în stare să respirați singuri, Inima voastră nu va bate nici măcar o singură dată fără intervenția lui Dumnezeu." Despărțit de harul divin din viața mea, nu aș fi astăzi nimic mai mult decât o demonstrație de egoism uman. Asta e tot ce as putea fi vreodată!

Citeam prin epistola către Galateni în această dimineață și am fost atât de condamnat. Citeam prin Galateni unde se vorbea certuri și neînțelegeri, lucruri de genul asta. Și îmi dau seama că uneori fac asta cu soția mea și am înțeles că nu e bine ceea ce fac, chiar dacă este vorba doar de o problemă în care nu cadem de acord. Adevărat problema este firea mea pământescă. Eu traiesc în firea mea pământescă și nu mă bazez pe puterea lui Dumnezeu motivul pentru care se întâmplă acest lucru este pentru că eu nu sunt sărac în duh. Unii oameni spun, "Ei bine, eu sunt sărac în duh". Spune-mi atunci: Cât de mult te rogi? Cât de tare te cutremuri înaintea lui Dumnezeu? Cât de mult nu te bazezi pe înțelepciunea lui Dumnezeu revelată în Cuvântul Său? Aceasta este sărăcia în duh. Nu este oare minunat că

nu trebuie să fii ceva mare? De fapt ceea ce trebuie să fii este ceva neînsemnat, smerit și umil să stai pe locul din spate, să speli picioarele, timid și înspăimântat de orice sarcină care îți se pune în față, astfel încât aceasta te va trimite pe genunchi, în rugăciune. Mi-am dat seama în această dimineață că nu trebuie să mă mișc la stânga sau la dreapta, nici măcar un centimetru, deoarece, fără puterea lui Dumnezeu asupra vieții mele, voi cădea cu siguranță.

Aceasta e ceea ce înseamnă, "nu ne duce pe noi în ispită". Este o recunoaștere a slăbiciunii. și o recunoaștere a unei nevoi imense de har. "Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor." (Matei 5:3) Oh, ce loc! O, ce loc!